

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Qu. V. Vtrum aliqua Meditatio dici propriè possit Theologia mystica?

urn:nbn:de:hbz:466:1-38621

QVÆSTIO IV.

Virum Theologia mystica sit idem habitus cum alia Theologia saltem supernaturali?

Theologia alia naturalis, alia supernaturalis: & hæc in quinque subdividitur partes.

Supponimus Theologiam, seu scientiam de DEO ab aliis esse naturalem, nempe metaphysicam; aliam supernaturalem, saltem extrinsecè, quæ communiter in quinque quasi partes subdividitur. Prima est *positiva*, seu *expositiva*, sacre Scripturæ. Secunda, *Polemica* quæ versatur in controversiis contra hæreticos. Tertia, *Scholastica*, quæ ex principiis revelatis conclusiones suas deducit ad indagandam veritatem circa divina. Quarta, *Moralis*, quæ agit de directione actuum humanorum. Quinta, *stylica*, quæ sine interpretatione, argumentatione, discursu, vel indagine DEUM ipsum cognoscit. De his sacre doctrinæ quinque partibus uberius agit noster Dominicus à sanctissima Trinitate in sua *Bibliotheca Theologica in septem Tomos divisa*, & Romæ edita ann. 1666. & seqq.

Ratio dubitandi est; quia reliquæ partes Theologiæ, quas modo recitimus, sunt unus habitus in specie infima, ut tenent communiter Thomistæ cum D. Thoma prima parte, quæstione 1. articulo 3. Confirmatur, quia ratio Angelici Doctoris utrumque videtur convincere, ex eo nempe quod habeant unicū obiectum, Deitatem scilicet, quæ est ratio formalis quæ, ad quam reliqua omnia ordinantur; eandemque rationem formalem sub qua, nimirum abstractionem ab omni materia; & principia fundata in revelatione divina, quæ omnia inveniuntur in obiecto mysticæ Theologiæ.

Sententia negativa exponitur ac probatur.

Dicendum tamen est, mysticam Theologiam, sive loquamur de acquisita, sive de infusa essentialiter differre ab alia Theologia, neque cum illa posse ad eundem habitum pertinere. In hoc debent convenire omnes Mystici, qui utriusque Theologiæ discrimen, vel ponunt, vel supponunt, ut videtur est in nostra *Catena mystica*, quæstione 2. Probatur primò; Quia Theologia mystica sive sit acquisita, sive infusa, est quædam contemplatio, ac proinde simplex intuitus veritatis: Theologia autem in aliis partibus est discursiva & argumentativa, ut docet D. Thomas 1. parte, quæst. 1. articulo 8.

Secundò, Quia habitus Theologiæ Scholasticæ vel solum radicaliter & quo ad modum; vel solum extrinsecè est supernaturalis, ratione obiecti, atque principiorum secundum se; intrinsecè tamen, & entitativè est naturalis: tum quia ultimo specificatur à mediis, seu principiis, ut subsunt discursui humano naturalium quia est habitus acquisitus, & non infusus; & ita docent communiter Thomistæ; sed habitus à quo procedit Theologia mystica acquisita, est habitus infusus fidei, imperatus ab habitu Religionis: habitus autem à quo procedit Theologia mystica infusa, est habitus infusus doni sapientiæ, vel intellectus fidem ipsam illustrans: & in supremo gradu non est aliquis habitus, sed a quale lumen infusum, ut suo loco dicemus; ergo non possunt convenire eidem habitui.

Satisfit eundem obiectio.

Si dicas, Theologia mystica etiam acquisita est actus supernaturalis, ergo licet habitus sit adquisitus, non ideo erit naturalis. Respondeo, quid-

quid sit, an actus fidei, qualis est actus ille generalis, & simplex Theologiæ mysticæ adquisitæ, sit supernaturalis quoad substantiam, vel quoad modum, licet semper indigeat auxiliis communibus gratiæ: non est eadem ratio de habitibus; habitus enim supernaturales semper infunduntur saltem ad infusionem gratiæ, & non producuntur per nostros actus, etiam supernaturales, uti habitus Theologicus acquiritur per suos.

Unde ad rationem dubitandi responderetur esse diversam rationem de aliis partibus, aut quasi partibus Theologiæ; omnes enim per suos actus acquiritur; omnes habent idem obiectum tam quoad rationem formalem quæ, quam quoad rationem sub qua; unde nec sunt diversæ speciei, nec proinde queunt esse plures in eodem subiecto.

Per quod etiam patet respons. ad confirmationem: nam licet ratio formalis quæ, obiecti horum habituum sit eadem, ratio tamen formalis sub qua est diversa; siquidem respectu fidei est revelatio formalis; respectu verò Theologiæ est revelatio tantum virtualis, quatenus ex principiis fidei formaliter revelatis deducit, & considerat conclusiones, quæ virtualiter continentur in eisdem principiis, ac proinde quæ sunt virtualiter revelatæ. Unde DEUS ut Deus, & substatans lumen divinæ revelationis formalis, est obiectum specificativum fidei; ut verò substantiæ lumen revelationis virtualis, est obiectum specificativum Theologiæ. Nec est, cur in hoc amplius immoremur; nemo enim ibi inficitur habitum fidei, & donorum Spiritus sancti diversum esse ab habitu Theologico.

QVÆSTIO V.

Virum aliqua meditatio propriè possit dici Theologia mystica?

Ratio prima dubitandi potest esse, quia aliqui dixerunt sub nomine Theologiæ mysticæ cadere omnes actus vite spiritualis, quibus ad DEUM cognoscendum incumbimus, ut videtur est in *Catena mystica Carmel. quæst. 2. respons. 2.* Secundò, Quia proprium est Theologiæ mysticæ cognoscere DEUM per negationem omnium obiectorum: sed aliqua meditatio ita tendit in DEUM, removendo, scilicet, & negando de eo quidquid positivum potest in DEO imaginatio, vel intellectus representare: ergo saltem ista meditatio negativa dicenda erit Theologia mystica. Major patebit ex dicendis juxta doctrinam D. Dionysii minor etiam patet; hic enim modus meditandi DEUM sapientius inculcatur à viris spiritualibus, utpote magis perfectus, quam modus meditandi per affirmationem, vel quia sic possumus meditari circa DEI attributa negativa infinitatis, immensitatis, &c.

Conclusio tamen negativa videtur amplectenda ab omnibus tam Scholasticis quam Mysticis. Prob. Quia, ut inconfesso est apud omnes, eligatur, qui istam Theologiam intellectui adscribunt, illa est quædam contemplatio, imò & contemplationum sublimissima; sed contemplatio est actus intelligentiæ sine discursu, cum sit simplex veritatis intuitus; meditatio autem consistit in indagine & discursu rationis: ergo, &c.

Ad primam rationem dubitandi responderetur, illam significationem Theologiæ mysticæ esse la-

Admiratione dubitandi rationes.

Quid sit contemplatio.

Contemplatio licet sit falsa, & acquisita.

Alia de qua sit contemplatio subdistinguitur.

